

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr belyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdetményeket árkedvezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyílt tér”-ben közlendő cikkekért szorokint 10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetmények, nyíltéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hírlapra a következő árral előfizetést nyitunk

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

A párbaj-mánia.

E moloch újból áldozatot kívánt. E betegség újból gyászba borított egy családot; e ragály újból megsemmített egy erős életet. Biharmegyből jön a hír, hogy a pártzenvedély sirba taszított egy erős ifjút; Mandel Béla golyója földre terítette Komlóssy György megyei aljegyzőt.

Alig mulik el nap, midőn párbajról nem lehet olvasni, midőn egy-egy véres golyó halálos esettel nem gazdagítja a már undorító szagu párbaj-történelmet. Hát oly sokan vagyunk mi magyarok, hogy egymástól nem élhetünk meg; egymást kell, hogy öljük, gyilkoljunk?

Hát nem eléggé tizedeli-e mindegyre sorainkat a különféle néven meg-megújuló ragályos betegség egész sorozata, hogy magyar golyónak kell kioltani egy-egy jelesünk életét minduntalan? Hát oly általános és oly irigylésre méltó boldogság honol a családok kebelében, hogy egy-egy könnyelműen elejtett szóért gyászleplelt kell vonni egész családok megelégedésére, boldogságára? Hát oly sokan vannak szakembereink, oly általánossá vált a tudomány, hogy a buta golyónak már semmi szentet, semmi nagyot nem kell respectálni? Hát az édes anyának örökös gyásza, az édes apának örökre összetörése, a testvérnek, barátunk kétségbeesése, a társadalom rokonszenve, az ifjú élet jövője, a magyarság szaporodása, semmi, épen semmi sem retenti vissza a kilőtt golyót, semmi sem tudja megakadályozni e rettenetes betegség elfajulását, tovább harapozását? . . . Nem; eléggé sajnós, de úgy látszik, nem.

Igazságot keres a megsértett önért, jogorvoslatot a megdöntötnél vagy öntudatosan megbántott becsület — mondják a párbajhősök. Keresni . . . kereshetik, de megtalálni ez uton sohasem fogják. Minden lehet a párbaj, csak az igazságot eldöntő, megállapító cselekmény nem.

Tegyük fel, hogy egy kitűnő lövő, gyakorlott vívó s ezeknek tudatában higgadságot tanusító vásott népség lelő

egy talpig becsületes, az igazságtalanságnak még csak gondolatától is irtózó férfit; hát hol van itt az igazság, hogy nyugodhatnak meg ilyen eset alkalmával a becsület-érzet?

Vagy Angliában, a hol a párbaj nem divik, sőt mint lealázó cselekmény ismeretes, nincsenek becsületes emberek?

Vagy Amerikának azon országában, hol a párbajozókat és segédeiket, mint eszközben megháborodottakat, gondnokság alá helyezik, nem ismerik a becsületet s nincs fogalmuk a társadalmi illemről s az igazságról?

Rettentő betegsége a párbaj társadalmunknak; s e baj, a helyett, hogy csökkenne, mind terjed s terjedni is fog mindaddig, a míg az ellene alkotott törvényeket legtöbbször azok sértik meg, a kik alkották, s a míg a párbaj alkalmával történt gyilkosság nem esik egyenlő elbírálás alá a másféle gyilkossággal.

Csakugyan a felfogás különböző. Ha cholera lép fel; ha himlő, kanyaró, diphtheritis dől; ha marhavész üt be, vagy ha a phylloxera kezd pusztítani: minden efféle ragályos baj, betegség ellen hatványozott eréllyel lép fel a törvény s mellette a társadalom, csak a párbaj-mániának van kiváltsága. Rettenetes. A Széchenyi társadalmunk még az apagyilkosnak is hajlandó volt megengedni, oly kevesen voltunk; a mai társadalom, mivel, úgy látszik, nagyon megszáporodtunk s egymástól nem férünk el, még

a szülőit legjobban tisztelőt is oda dobja az esztelen és semmi létjoggal nem bíró párbaj-betegségnek.

Cato.

SZEMLE.

A bolgár fejedelem-választásra nézve a közlebbi hírek még barátságtalanul hangzotak; sőt azt is tudatta volt egy konstantinápolyi távirat, hogy Koburg herceg megválasztását a porta körében szintén barátságtalanul fogadják.

A legújabb tudósítások már az ellenkezőről tanuskodnak és majdnem bizonyosra vehető, hogy a választás végre is el fog ismeretn. A táviratok meghozták a nagyfontosságú hírt, hogy a török kormány hivatalosan nyilatkozott a fejedelem ügyében. E nyilatkozat pedig azt tartalmazza, hogy a porta köszönetet mond a bolgár régensségek Koburg megválasztásáért és reményét fejezi ki, hogy ez aktus a hatalmak jóváhagyják.

Igy tehát biztosítva volna Törökország hozzájárulása, a mely Bulgáriára nézve formailag is a legfontosabb. Bolgár nézetek szerint a porta megerősítése egyelőre tökéletesen elég ahhoz, hogy a fejedelem elmenjen Tirnovába és letegye az esküt. A többi hatalmak beleegyezése — úgy vélik — nem sokára bekövetkezik s a fajt accomplit Oroszország utóvégre nem fogja megváltoztatni tudni.

A porta fennebbi nyilatkozata minden esetre kedvező fordulatot jelez a választás jóváhagyásának kérdésében. Legújabb Berlinből is jelentik, hogy koraiak azon hírek, melyek szerint Németország az új fejedelem nem szándékozik elismerni. Sőt egy pétervári távirat sem tartja lehetetlennek, hogy sikerülni fog teljes megegyezést létesíteni, bár ott azt hiszik, hogy az ügy lebonyolítása hosszabb időt fog igénybe venni, a mi körülbelől annyit tesz, hogy Oroszország hozzájárulásának ára van s a kabineteknek e fölött is kell tanácskozniuk.

A „Székelyföld” tárczája.

Paquet Nro 10036.

Édes apám igen gyakran mulattatott bennünket külföldi, különösen párisi élményeinek elbeszélésével, s most, midőn én utam közben egy pakkocskámát elvesztettem, önkénytelenül eszembe jutott az alábbi, vele történt história. Leirom tehát úgy, a mint azt tőle hallottam.

Párisban 1855-ben megismerkedtem Matos nevű brazillai hajós-főhadnaggyal. Többször említette, hogy van neki ottan egy gyermekkori barátja és iskolatársa, a kinek lakását — daczára erőlyes kutatásainak — mindaddig fel nem fedezhette és nyomába nem bir jutni. E felett folyton érzékeny sajnálkozását fejezte ki, míg egy napon egész örömmel ugrik be hozzám és előadja, hogy rég nyomozott barátját feltalálta.

— És képzeld, — tévé hozzá egész izgatottan Matos barátom — mily különös tapasztalatokra is vezetett már engem barátommal való találkozásom! Azon kérdésre, hogy mivel foglalkozik és miből él, némi tartózkodás után kirukkolt, hogy ő bizony magnetizőr, és nem várva, hogy én erre meglepetéssel megjegyzést tegyek, gyorsan folytató: „De ne hidd, hogy ez valami család, ámitás, sarlatanizmus; jer velem és meg fogsz győződni a meglepő valóról. Láom, kételkedve nézsz reám; pedig az ugy-

van. Szemeim némelyre, különösen gyenge idegzetű hölgyekre, oly hatást gyakorolnak, hogy ha velük mereven szembe nézek, azonnal delejes álomba esnek, miután a hozzájuk intézett kérdésekre nemcsak távol történő tényekről adnak számot, hanem pontosan elbeszélnek, mi történt a múltban, és megjósolják, mi fog történni a jövőben; és az mind egy szóig való és igaz.” El is mentünk aztán — folytató a tengerész-főhadnagy — a rue Daffite 50. szám alatti házhoz, melynek harmadik emeletén egy özevgy asszony lakott 17-18 éves sápadt, ideges leányával. Rövid bemutatás után a leánykát merev szembenézés által — a mint jelezte is — elaltatta, kezét kezembe tette azon utasítással, hogy kérdezzek bármit tőle, a mit épen tudni akarok. Eszembe jutott egy Londonban élő nőrokonom. Kérdem a leánytól: „Londonban ezen és ezen utcában, házban lakó X. Y. nevezetű nő mit csinál e perczben és ki van nála?” A leány felelt: „Theázik; ott van nála egy katonatiszt.” Én azonnal rohantam a legközelebbi távirda-állomáshoz és felkértem sürgönyileg a londoni nőt, hogy sürgönyözze meg nekem rögtön, de őszintén: ki van most nála és mivel foglalkoznak? S ime, barátom, itt a válasz — végzé be bámulattal elbeszélését a főhadnagy, átnyujtva a sürgönyt, melyen csak e néhány szó állott: „Nálam van N. N. dragonos főhadnagy a theázik.”

Ez az elbeszélés első pillanatra ugyan engem is meglepett, de nem ismervén határozottan Matos barátom jellemét, nem adtam teljes hitelt elbeszélésének; úgy gondoltam, hátha összejátszás van a dologban a könyven hívők ámitására és kizsebelésére, a mi nem lehetetlen, sőt valószínűbb, mint e sürgöny, de sőt az a londoni nő is benne lehet a complotban; hova-tovább nem hittem. Mindazonáltal kíváncsi voltam saját meggyőződéséből határozott véleményem megállapíthatni erről a dologról; kérdeztem:

— Nem lehetné-e én is oly szerencsés, hogy barátod ilyenféle produkeziójának szemtanúja lehessék? és mibe kerülne az?

— Nem tudom, — felelé — hanem kérdést tehetek nála. Igaz, hogy én nem fizetem semmit, — tévé hozzá — sőt kérdéssemre, hogy nem adhatné-e valamit az anyának vagy leányának, az volt a válasz: „Ne próbáld, mert nagyon megsértened őket”; de az talán nem zárja ki, hogy idegenektől elfogadjanak ajándékot. Azonban — mondá — mindjárt megtudjuk.

Egy levélkét irt, bedobta a vendéglő kapuja alatt levő postaszekrénybe és három óra leteltével megkaptuk a választ: „Szívesen látlak barátoddal együtt holnap 3 és 4 óra közt délután.”

Épen a jelzett időben állott meg kocsink a rue Daffite 50. sz. ház előtt. Mindent úgy találtam, a mint Matos elbeszélte. Három

csinosan butorozott szobán keresztülmentvén, megtaláltuk az éltes asszonyt fiatal, sápadt, ideges, sovány leányával, ki izgalmas fényben uszó, nagy, fekete szemeivel idegesen nézett reánk. A szokások bemutatások és rövid társalgás után a delejező megfogta a leányka mindkét kezét és mereven szeme közé nézett. A leány egyszerre reszketni kezdett, még jobban elsápadt, s a szavakkal: „Ah, monsieur! vous me faites du mal!” — lehanyatlott, elaludt. A magnetizőr erre elbocsátotta a nő kezét s felszólított, hogy kérdezzek tőle bármit.

Hirtelen eszembe jutott, hogy azelőtt néhány héttel egy 150 frankos, akkor pelissiernek nevezett felsőkabátomat egy bérkocsiban felejtve, habár a járásbeli rendőrségűl bejelentettem és utána kutattam, elveszett; kérdem a hölgytől:

— Hol van az elveszett pelissier-m?

Azt felelte:

— Önnök nincs elveszett pelissier-je.

Ismételvén, hogy én bizony elvesztettem, azt felelte:

— Pourtant, ce que l'on reitrouve, n'est pas perdu! (Mindazonáltal a mit újra megtalálnak, az nincs elveszve.)

Én tehát teljes meggyőződésben, hogy az egész semmi egyéb, mint ámitás, távoztam és még csak nem is gondoltam többé sem a pelissier-re, sem a magnetizőre, Pitiaira

A német-francia viszonyokról megint kedvezőtlen hírek érkeznek. Németországban, úgy látszik, megelégtették azon szüntelen izgatásokat, melyeket Franciaországban különösen a sajtó üz. Legújabb jelentések konstatálják, hogy Berlinben határozottan francia-ellenes hangulat uralkodik és — bár a kormány nem akarja a békebontást előmozdítani — Németországban a represszáliákat ma már igen szívesen fogadják. Egy félhivatalos berlini közlemény azzal fenyeget, hogy: „ha Franciaországban eléri azt a határt, a hol a béke fenntartásának érdeke Németország méltóságával összeütközésbe jön, bizonyosra vehető, hogy akkor minden más tekintet háttérbe szorulna.“ A Köln. Zeitung egy sugalmazott cikkben heves támadást intéz Boulanger tábornok és pártja ellen, azt mondván, hogy ez ugorkafára felkapaszkodott ember nemsokára alig lesz egyéb, mint az utcái énekesek hőse. „Es ez a Boulanger — így folytatja a Köln. Zeitung — ugyanaz az ember, a ki a francia-orosz szövetség megtestesítését képviselte, a ki a Németország ellen irányuló szláv-gall közösség uszállyhordozójává vált. Pétervárt most már nagyon szívesen megkapta azt a tévedésért, a melyet a monarchikus érdelem és a politikai értelem követett el. Kíváncsinos volna, hogy a Boulanger értékében való csalódás az orosz politika megismerésére és a tévedések önbeismerésére vezetne. Ezt remélni azonban nem merjük. A külföldön is hiszik, hogy Oroszország hajlandó magát átengedni a francia boszu-párt tervének, s közel látják azt az időt, midőn kitör a világháború s Németország vérzik a csatamezőn azért, hogy megtarthassa azt, a mit Páris előtt kivívott.“

Páris, jul. 15. A nemzeti ünnepély teljes rendben végbement. A csapatszemlén óriási néptömeg volt jelen. Grévy és a miniszterek a longchamps mezőre érkezvén, egyes helyeken „Vive Boulanger!“ kiáltásokkal, továbbá itt-ott fütttyőkkel fogadták. A tüntetés csak egyesektől eredt, a mi jelentőséggel nem bír.

Berlin, jul. 15. Vilmos császár f. hó 19-én utazik Gasteinba, hol az uralkodók találkozása tényleg megtörténik.

Bécs, jul. 15. Koburg herceg ma fogadja a bolgár küldöttséget Ebenthalban.

Simor János

bibornok, Magyarország hercegprímása és esztergomi érsek

pásztorlevele

XIII. Leo Pápa ő szentsége aranymiséjének megünnepeléséről.

(Vége.)

A Szent-Atya több körlevelében reá mutat az iránta való szeretetnek különféle nyilvánulási módjára. Ezek között legelső az ima.

Amanda kisasszonyra (ez volt a nevea mediumnak).

Ez júniusban történt.

Ősszel el akarván utazni Párisból, elmentem a prefektúrára (Hotel de ville), utlevelemet kiveendő. Az illető hivatalnok az általam bemutatott szám következtében utlevelemet elővétetvén, kérde tőlem:

— Ön egy pelissier-t felejtett egy bérkocsiban?

— Igen.

— Megkapta?

— Nem, — feleltem — mert habár a bérkocsit, a lovak színét, a kocsis öltözetét pontosan le tudtam írni, valamint azt is, hol szállottam be és hol ki, hol jártam stb.: a bérkocsi számát nem tudtam s azért úgy értesítettek, hogy a pelissier e miatt felkutatható nem volt.

— Hogyan nézett ki azon pelissier? — kérde tovább. — Miféle külső jeleit tudná ön elszámolni?

Elmagyaráztam aztán ismertető jeleit, többek közt azt is, hogy Páruet et Comp. czégnél vásárolván, a gombok fülei körül a czég neve dombor betűkkel ki volt tüntetve.

Erre a hivatalnok csenget s az előállott hivataloszlának oda kiált:

— Paquet numero 10036!

A szolga csakhamar csomaggal tért vissza s a hivatalnok e szavakkal nyújtá azt át nekem:

— Ime, uram, pelissier-je.

Nekem pedig eszembe jutott: „Ce que l'on retrouve, n'est pas perdu.“

Midőn Herodes király szent Pétert börtönbe vetette, ezalatt, míg ő „a tömlőcseben tartaték, az anyaszentegyház szüntelen könyörög vala Istenhez ő érte.“ (Ap. Csel. 12. 5.) Szt. Péter utódjának, XIII. Leo pápának, helyzete hasonló Krisztus Urunk első földi helytartójának helyzetéhez. A mint tehát az első keresztények, úgy mi is szüntelen kérjük Istent, hogy megrövidítse a Szent-Atya megpróbáltatásának idejét, adja vissza neki és az egyháznak teljes szabadságát, alázza meg ellenségeit, hogy mindnyájan elismerjék Istent és az ő egyszülött Fiát, Jézust, a kit ő e világra küldött. (János 17. 3.) Tudjátok, hogy sokat ér Istennél az igaznak állhatatos imája. (Szt. Jakab lev. 5. 16.) A Szt. Atya maga is fektet nagy súlyt a mi imáinkra; azért rendelte el, hogy október hóban a szent-olvasó mondassék a Boldogságos Szűz tiszteletére az egyházért (Epist. Encycl. „Supremi Apostolatus“ I. Sept. 1883.); azért parancsolta meg, hogy a pap minden csendes mise végén imát mondjon a néppel az egyházért.

Az, a ki imáiban a Szent-Atyával foglalkozik, nem fog azonban a pusztá imával megelégedni. A Szent-Atya vállaira az egyetemes egyház gondjai nehezednek. Tudjátok, kedves Híveim, mily sok gondot okoz nekem sokszor csak egy egyszerű családnak eltartása; de hát mi ez a mi Szentséges Atyánk gondolataihoz képest, melyek az egész világra terjednek? Ezt tudják az egész világ kátholikusi s'ep azért az egész kátholikus világ versenyre kél szeretet-adományok gyűjtésében, hogy a Szent-Atya iránti hódolatát, ragaszkodását, háláját kimutassa. A nemzetek nagy versenyében mi el nem maradhatunk, kik sokkal többel tartozunk neki, mint Európa bármely más népe. Csekély adományokból is nagyot lehet létrehozni. A szegény özvegy fillérje ép oly kedves előtte, mint a gazdag ember adománya. (Lukács 21. 3.) De „kétszer ad, a ki gyorsan ad, és a jöleltű adakozót szereti Isten.“ (2. Kor. 9. 7.) A Szent-Atya helyzete áldozatot követel tőlünk, de nekünk az áldozat nem nehéz; hisz az áldozat a kereszténység alapja, lételeme. Az Isten fia feláldozza magát értünk, hogy minket bűneinktől megváltson; az Isten fiának földi helytartója feláldozza magát, hogy örködjék lelkünk üdvössége fölött, és mi viszont nem áldoznánk neki abból, a mit az isteni Gondviselés osztályrészünkül juttatott? A római pápák, kiknek ő utódja, miután sikerült nekik egész Európát keresztény hitre téríteni, odáig jutottak, hogy a világ legszegényebb fejedelmei. Az, a ki másoknak tekintélyét föntartja;

De kíváncsi voltam, miképen került az meg, miután a rendőrség már egyszer arról értesített engem, hogy feltalálható nem volt; kértem a nyomozó okmányok másolatát, melyekből kitűnt, hogy az általam jelzettek után a bérkocsi később mégis felfedeztetett a 3932. számú kocsi, melynek kocsisa visszaemlékezett, hogy utánam egy nő szállott be, kit a rue Faydeau 26. sz. alá szállított. Ott motoztatván, megtalálták a kabátomat és a nőt 10 frankban meg is büntették. Nekem pedig kiadták a bérkocsi-tulajdonos címét és számát, melyet már beszálás alkalmával köteles lett volna a kocsis nekem átadni; adták pedig azért, hogy ezen mulasztás miatt netán kárt szenvedtem, tudjam, kin kereshetem.

En bizony sohasem kerestem, hanem a számjelzőt eltettem emlékül s őrzöm azt mai napig.

Hát bizony nekem most eszembe jutott ez a história s elgondoltam a vonat egyhangú zakatolása mellett, hogy ha most Párisban lennék, azóta az én elveszett holmim is benne pakkolva valami rendőri hivatalban, sőt azóta már engem rég köröztetne valami udvarias francia rendőrtisztviselő, hogy mielőbb elvigyem bagázsiamat a bureau-jából.

De hát hiába!

Keményfi Katinka.

az, a ki szüntelenül tanítja, hogy „nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől“ (Rom. 13. 1.); a ki ápolja az engedelmisséget, melyet mások lerontanak: itt áll, fölrúháva a legnagyobb méltósággal s annak terheivel, s miután az egyház kormányzására szükséges segédeszközöktől megfosztatott, sújtva a legnagyobb szegénységgel. Valóban elmondhatja magáról szent Péterrel: „Ezüstöm és aranyom nincsen.“ (Apost. Cselek. 3. 6.) Térjünk tehát vissza a régi keresztények szokásához, a kik ajándékaikat letették az apostolok lábaihoz. Imánk és szeretetadományaink legyenek hálánk élénk tanujelai; legyenek áldozataink, a melyeket a Szent-Atyának aranymiséjére fölajánlunk. A Szent-Atya Schiaffino bibornokhoz legújabbán intézett levelében kijelenti, hogy kedvesek előtte a szeretet és fiui ragaszkodás nyilvánulásának különféle ténylei, miután azok az általa viselt méltóságra vonatkoznak. (Circ. Dioec. Strigon. 1885. 67. 1.)

Mi történt mindeddig az országban a Szent-Atya aranymiséjének megünneplése tárgyában, azt az országos bizottság által szerkesztett, minden plebánia-hivatal részére egy példányban kellő tájékoztató és mihez tartás végett ide csatolt jegyzőkönyvből megértitek, melynek kapcsán elrendelem:

1. A hódolataláirási iveket minden kerület alesperese szerezeze meg egyszerre a jegyzőkönyvben említett kereskedésben az egész kerület papsága részére és haladéktalanul ossza szét. Az aláírások gyűjtésével maguk a lelkesi hivatalok foglalkozhatnak, de más buzgó kátholikusok közreműködését is igénybe vehetik. Legcélszerűbb lesz minden plebánia területén egy kis, 3—4 tagból álló jubileumi bizottságot alakítani, s nem kételkedem, hogy minden plebánia területén fognak találkozni oly hitbuzgó kátholikus hívek, kik a Szent-Atya iránti szeretetből e tisztet szívesen el fogják vállalni. Az aláírásokkal ellátott iveket az egyes lelkesi hivatalok az alesperesi hivataloknak adják át s ezek egyszerre, legkésőbb folyó évi október hó végéig ide terjeszték föl.

2. A szeretetadományok gyűjtésére a legnagyobb gondot fordítsák a lelkesi hivatalok. Iparkodjanak oda hatni, hogy minden hívő járuljon tehetségéhez képest a Szent-Atyának átnyújtandó adományhoz. Az országos jubileumi bizottság által az aláírandó összeg minimuma öt krban állapítottat meg; oly csekélység, mely a legszegényebbeknek sem fog terhére esni, s mégis, tömeges adakozások esetére, nagy eredményeket lehet elérni. Az 1. pontban említett jubileumi helyi bizottság ez adományok gyűjtésével is foglalkozhatik. A begyűlt pénzadományokat minden plebánia-hivatal a kerületi alesperes urnak adja át, utóbbiak pedig azokat legkésőbb folyó évi október hó végéig és pedig egyszerre küldjék be az egyházmegyei hivatalhoz. Egyszerre mondom azért, hogy az egyházmegyei hivatalnak amugy is számos teendői a külön-külön küldés által ok nélkül ne szaporítottassanak.

3. Ő Szentségének aranymiséje alkalmából a vatikáni palotában jubileumi kiállítás is fog rendeztetni. A kiállítási téségben „Hungaria“ név alatt külön hely lett Magyarország számára kijelölve. A kiállítandó tárgyakat a kátholikusok kegyelele Ő Szentségének fogja fölajánlani, a ki azokat szegény templomok és hittérítők között fogja kiosztani. Illő tehát, hogy a magyar kátholikusok e kiállításon is legyenek képviselve. A kiállítandó tárgyak különfélek lehetnek ugyan, de ohajtandó mégis, hogy leginkább olyanok küldessenek, melyek az isteni tiszteletnél és a szent szertartások elvégzésénél használatók, ugymint: misemondó-ruhák, misekönyvek, keresztek, kelyhek, gyertyatartók stb. A kik ennél fogva ilyenekkel akarnák magukat a vatikáni kiállításon képviseltetni, az ily tárgyakat legkésőbb folyó évi október hó 1-ig hozzám küldjék be, hogy azok elszállításáról még idejekorán lehessen gondoskodni. Megjegyzem azonban, hogy a szent liturgiához tartozó tárgyaknak ugy az anyag, mint a készítés módjára nézve a rubrikáknak meg kell felelniök.

4. Elrendelem, hogy az ünnepélyt meg-

előző napon, vagyis folyó évi december 30-kán, este hat órától hétig az összes harangok meghuzzassanak.

5. Elrendelem továbbá, hogy másnap, vagyis december 31-én, a főegyházmegye összes plebániái, szerzetesi és egyéb templomaiban, a melyekben rendes isteni tisztelet szokott végeztetni, ünnepélyes Te Deummal egybekötött szentmise tartassék és a pápáért való ima vétessék.

Végül meghagyom, hogy a hívő nép jelen körlevelém és az ahhoz csatolt jegyzőkönyv nyomán az ünnepélyre nézve a szöszékből előzetesen kitanítassék és a több példányban ide csatolt körlevél a hívek közt szétosztassék.

„A mi Urunk Jézus Krisztus malasztja és az Isten szeretete és a Szentlélek közölte-tése legyen mindnyájotokkal. Amen.“ (II. Kor. 13. 13.)

Kelt Esztergomban, 1887. jun. 16.

János s. k.

bibornok, érsek.

A magyar ker. ifjak III. orsz. értekezletének végrehajtó bizottságától Kolozsvárrt.

Tisztelt pályatársak!

A múlt évben Szegeden tartott második országos Congressus a „Kolozsvári kereskedők és kereskedő ifjak társulata“ meghívása következtében a harmadik értekezlet helyéül Kolozsvár városát jelölte ki és annak előkészítésével a meghívó társulatot bízta meg.

A szervezésre kiküldött végrehajtó bizottságunk hónapok óta foglalkozván az értekezlet ügyével, hivatalos közlönye az „Ifju Erdély“ által országsszerte felköltötte a figyelmet és érdeklődést s megnyerte nemes Kolozsvár város törvényhatósága, a Kolozsvári kereskedelmi és iparkamara, Kereskedő társulat és Magyarország leghatalmasabb egylete: az Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület szíves pártfogását is.

A Congressus napja megállapítatván, van szerencsénk tudatni, hogy a magyar kereskedő ifjak III-ik országos értekezletét a jelen évben Kolozsvárrt augusztus 14—15-ik napjain tartjuk meg.

Főöslegesen látjuk e helyen is fejtegetni a Congressus hivatását és jelentőségét; a még e hóban szétküldendő előadói véleményekből, napirendből és programból úgy is kitűnik ez. Ezuttal csak kéri jövőnk, hogy a harmadik országos értekezlet eszméjének minél több barátot szerezní és a főnök urak pártfogását e mindnyájunk ügye javára megnyerni szíveskedjenek.

Törekvésünk, hogy a főöslegesen hosszadalmasságtól és fárasztó menettől megmentendők tanácskozásainkat, a napirendre kitűzött kérdések és tárgyak jól előkészítve kerüljenek az értekezlet elé, s örömmel jelenthetjük, hogy sikerült az előadói tisztekre az erdélyi részek erre leghivatottabb egyéneit nyerni meg, kik készséggel vállalták el e terhes munkát, hogy alkalmat nyújtsanak a magyar kereskedő ifjuság közérdeklő ügyeit helyesen megvilágítani és hazai összereskedelmünk helyzetét a maga fejlesztendő valóságában feltárni, valamint felhívni az ifjuság figyelmét azon eszközök igénybe vételére, melyekkel ezen bajokon a jövőben segíteni és változtatni kell.

Teljes bizalommal körjük tehát Önöket, t. pályatársak és érdeklődők: jelenjenek meg minél számosabban értekezletünkön, kölcsönözzenek ez által is nagyobb súlyt tanácskozásaink fontosságának.

Igyekszik fogunk egyfelől, hogy a külső rendezés által könnyen hozzáférhetővé tegyük bércezes országgrészünk megismerését, mi végből kieszközöljük, hogy az összes hazai vasutak a vendégek részére féláru menetjegyeket engedélyezzenek és városunkban kényelmesen elszállásoltassanak. Másfelől gondunk lesz reá, hogy a congressus napok alatt ne csak hasznos munkát végezzünk, de különböző ünnepélyek és mulatságok rendezése által megtisztelő vendégeink szórakoztatására legyünk.

Fentebb tett ígérletünk szerint még e hó

folyamán lesz szerencsénk a további részletekkel szolgálni, addig is azonban kérjük az esetleges megkeresésekkel végrehajtó bizottságunkhoz fordulni.

Midőn még társulatunk és Kolozsvár közönsége hagyományos vendégszeretetről biztosítjuk, pályatársi szíves üdvözlünk mellett maradunk

Kolozsvárt, 1887. június hóban.

Hazafiás mély tisztelettel a magyar kereskedő ifjak harmadik országos értekezletének végrehajtó bizottsága: Polcz Albert, elnök, Beteg Péter, alelnök. Nyegrucz Tivadar, alelnök. Kiss Sándor, Gáman Zsigmond, Sándor József, Gamaul Vilmos, Binder Lajos, szaktanácsosok. Deák Farkas, jegyző. Hirschfeld Károly, titkár. Aszlán László, jegyző. Darnay István, pénztárnok. Segesváry Lajos, ellenőr. Tagok: Horasik B. János, Tömösváry Zsigmond, Merza Gerő, Szakács Kálmán, ifj. Papp Mihály, Reichel Lipót, Krasofszky Mihály, Bogdanffy István, Karácsonyi Lajos, Frölich Árpád, Dondon V. József, dr. Tutsek Sándor, Dániel Antal, Angyaláthy Antal, Dabóczy József, Novelly Lajos, Jeney Lajos, Becsey József, Poszler K. József, Magyarosy József, Kovács József, Szekula Ákos, Elczner Viktor, Frölich Géza, Ágh Béla, Szabó Ferencz, Tischler János, Taub Náthán, Csillag Manó, dr. Veress Vilmos, Káhlé János, Voith Miklós, Fogel Antal, Potoczky Ottó, Novák István, Wienerberger Béla, Himptner József, Bálint Lajos.

Tan ü g y.

Értesítő a benlakással egybekötött kolozsvári kereskedelmi akadémiáról.

(Vége.)

A kolozsvári kereskedelmi akadémia az 1887/8. tanév kezdetén saját diszes új palotájába költözik, mely ötven tanuló benlakására van berendezve. A benlakás a magasabb igényeket is kielégítő berendezésű; a laktermek korszerűleg vannak butorozva, szellőzők, világosak, gáz- és vízvezetékekkel vannak ellátva. A feltételeket itt közöljük:

1. §. Azok a szülők, kik fiaikat a kolozsvári keresk. akadémia benlakásába felvételni óhajtják, legkésőbb augusztus 25-ig ez ügyben a keresk. akadémia igazgatóságához kérelmet intéznek. A kéresekhez melléklendők:

a) iskolai bizonyítvány (csak az új tanulóktól);

b) orvosi bizonyítvány;

c) kötelezvény arról, hogy az intézet eme szabályzatának, a mennyiben ez őket is illeti, alávetik magukat.

2. §. A benlakás díja egy évre 270 frt, mely összeg négy egyenlő részletben fizetendő:

szeptember 1-én	67 frt 50 kr,
november 16-án	67 „ 50 „
február 1-én	67 „ 50 „
április 16-án	67 „ 50 „

3. §. Ha a szülők a benlakási díjat anyagi viszonyaiknál fogva havonként óhajtják fizetni, ezt a kéresekben ki kell fejezniük.

4. §. Ha valamely benlakó tanuló évközben a benlakásból kilép, bármily okból is történik ez, a benlakási díjnak az illető fél-évre eső részét a szülők kötelesek az intézet pénztárába befizetni.

5. §. A benlakással teljes ellátás jár, a mi-ben benne van az ételmezés: reggeli (tej vagy kávé, tetszés szerint, egy káffel), ebéd (csütörtölkön és vasárnap 4 tál étel, a többi napokon 3) és vacsora (rendesen sült); a mosás, fűtés, világítás és kiszolgálás. Ezen kívül a benlakó tanulóknak díjtalan felügyeletben, tornázásban gyakoroltatnak s két hetenként egy meleg fürdőt kapnak.

6. §. Az intézetnek külön orvosa van, ki a benlakó tanulókat díjtalanul kezeli, de az esetleges gyógyszerérti költségeket, melyeket az intézet gyógyszer-tárosa 30% árleendéssel számít, a szülők hordozzák.

7. §. Minden benlakó tanulónak tisztességes ruházaton kívül magával kell hoznia:

két pár cipőt,
egy szalmazsákot,
egy takarót (paplan),
két párnát,
két paplan lepedőt,
két alsó lepedőt,

négy párnahéjat.
nyolcz inget,
hat lábravalót,
két hálóinget,
tizenkét zsebkendőt,
hat pár harisnyát,
négy törülköző kendőt.

A fehérnemű a tanuló nevével jegyzendő meg.

V i d é k.

Gyergyó-Szenimiklós, 1887. júl. 5.*)

Tek. szerkesztő ur!

Örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy a gyergyószentmiklósi polgári olvasóköri által folyó hó 3-án rendezett s táncostéltárral egybekötött nyári mulatság fényes eredményéről e lapjain t. olvasóit a t. szerkesztő ur engedelmével tudósítsam.

A mulatság napján már a reggeli órákban taracklövések és a helyi zenekar hangjai hirdették, hogy e napon a közönség mulatni fog; az idő is kedvező lévén, közönség nagy számmal vonult ki a zöldbe, élvezendő a szabadban való mulatságot. Az indulás reggeli 9 órakor nemzeti lobogókkal, a Rákóczy-indulóval történt.

A rendezőség, élén ifj. Vákar István elnökkel, buzgóan teljesítette kötelességét s a közönség este 9 órakor fájdalmas szívvel indult haza, de a polgári olvasóköri helyiségében, hol újonnan készült jó táncz helyiség van, megvigasztalódott, és csak itt fejlődött igen magas fokra a jó kedv. Itt már sokkal nagyobb számmal jelent meg a közönség és mulatott javában. Szóval a mai nap az élvezetek, kedélyesség és vigás napja volt a mi kedves, mulatni vágyó (?) közönségünkre nézve.

A négyeseket 40—40 pár tánczolta.

Hölgyeink kedvesek voltak s mindannyian csinos és izléses toilettekben jelentek meg. A fiatalság kitünően viselte magát; a hölgyekszoru meg volt elégedve velük.

A mulatság fényes eredményéről tanúságot tesz a jelen volt diszes hölgyekszoru. Jelen voltak: Lázár Zakariásné, Csiky Dénesné, ifj. Vákar Istvánné, Havas Jakabné, Kopacz Lukácsné, Kedves Tamásné, Orel Máténé, Romfeld Janosné, öz. Görög Józsefné, Szász Ignáczné, Giacomuzzi Baptistné, Sáska Kajetánné, Hochschild Lajosné, Lázár Janosné, öz. Kiss Janosné, Römer Gyuláné, Lázár Péterné, Kopacz Janosné, Ferenczy Györgyné urnők; Romfeld Eliz, Fejér Véri, Kedves Erzsé, Fejér Róza, Römer Ilka, Ferenczy Ilon, Fejér Teresi, Czárán Berta, Lázár Eliz, Römer Vilma, Görög Kata, Kri-tsa Róza, Kopacz Irén, Lázár Hedvig, Bogdán Katinka, Nyerges Anna, Görög Rebeka, Szász Eteleka és Kedves Emma urhölgyek.

Kedves kötelességet teljesítünk, midőn városunk négy szép hölgye: Romfeld Eliz, Fejér Róza, Görög Kata és Römer Ilka ó nagyságaiknak, többször tapasztalt fáradhatlan áldozatkészségükért, e mulatságra is a rendezői jelvényeknek fáradságos elkészítéséért, csinos és izléses kiállításáért a rendező bizottság nevében halás köszönetet nyilvánítunk.

Dárnok.

Különlélek.

— Kinevezés. A mint teljesen megbízható forrásból értesülünk, Jancsó Géza gyógyszerész a helybeli felső-népiskola gondnokságába tagul nevezetett ki. Gratulálunk!

— Nemesség-adományozás. A király ó felsege Maszák Hugó (Márkosfalvi Barabás Miklós festőművész veje) írónak és az országos képzőművészeti tanács jegyzőjének, valamint törvényes utódainak, a tanügy és a szepművészetek terén szerzett érdemei elismerésül, a magyar nemességet a »Pesti-Szegedy« előnévvel adományozta.

— Szemcsés köthártyalob. Mint lapunkatértesítik, Dr. Szini Gyula kézdijárási orvos a megyei főorvos társaságában járása községet megvizsgálván, a kantai róm. kath. gymnasium tanulói közül számosat talált, kik a szemcsés köthártyalobban maig is oly súlyo-

san szenvednek, hogy tartani lehet, hogy szemüket elvesztik. A járási orvos szomorú tapasztalatairól terjedelmes jelentést terjesztett fel illetékes helyre.

— Tüz. Folyó hó 14-én éjjel 2 és 3 óra közt Szócs Dániel timáristállója és műhelye a gyárutezában (a menház mellett), elégett. A jelekből következtethetőleg szándékos gyújtás volt.

— Kovásznán a mult pénteken több kis gyermek játszott a piacon a felhalmozott távirafa-rakás körül. Egy borona oly szerencsétlenül gurult, Bogdy jbirósági szolgálkislányára, hogy az rögtön szörnyet halt. Ezen szomorú esettel kapcsolatosan meg kell említenünk, hogy Kovásznán, melynek több mint 4000 lakosa s ezen kívül nagyszámu fürdő közönsége van, 5 hó óta nincs egyetlen orvos sem. Mióta a fürdő-évad beállt, a fürdő-vendégek között voltak időnkint orvosok is, kik súlyosabb eseteknél az első segélyt megadták, de pár nap mulva bekövetkezik ismét az a segélytelen állapot, hogy Kovásznán ismét orvos nélkül marad. Ha ezután valami baleset fordul elő, a beteg elvérezhetik, meghalhat, míg Kézdi-Vásárhelyről vagy N.-Borosnyóról orvost hoznak. Ez, azt hisszük, olyan állapot, min bármi uton azonnal segíteni kell. Mi nagyon jól tudjuk, hogy a megyei törvényhatóságot nem lehet legkevésbé vádolni mulasztással, mert a kovásznai orvosi állomás megüresedésével azonnal kihirdette a pályázatot s hirdette azután többször is, de nem akadt pályázó. Ez azonban nézetünk szerint nem elég ok arra, hogy 4000 ember minden orvosi segély nélkül maradjon. Talán lehetséges lenne a megyei törvényhatóságnak addig is, míg a körorvosi állomás pályázatai ján betölthetnének, helyettesítést utján gondoskodni orvosról.

— A poprádi tűzvész. Félkevesztett dülő elem pusztította el ismét majdnem teljesen a Szepesség egyik virágzó városát. A tűz 11-kén délután, 3 órakor keletkezett a város északi részén. Szó szárazság és nagy szél volt. A vihar a zsaratókat szerteszéjjel hordta, alig három óra alatt három száz épület, száz lakóház és kétszáz mellékpület butorokkal, gabonával, takarmánnyal egyetemben lett a tűz áldozata. Négy óra tájban megérkeztek ugyan a szomszédos mihlybachi tűzoltók, dolgoztak is megfeszített erővel, küzdöttek a lángok ellen, de a borzasztó hőség, a nagy zavar, mely a városban uralkodott, erősen megnehezítették munkájukat. Mindazonáltal hat óra már lokalizáltak a tüzet, megakadályozták terjedését. A városnak mindössze egyetlen utcája maradt a tüztől megkímélve és jó részben Kovács Leó szathmári honvéd-alezredesnek köszönhető, ki emberfeletti erővel vezette az oltást. Porrá égtek: a kórház, a lutheránus lelkészlak, a táviró hivatal, a takarékpénztár és az iskolaépület. A nyomor és kétségbeesés már is jelentkezik, számos hajléktalan van, kik az országuton kenyeret koldulva sirnak. Ezt a nagy vést alaváló gyújtogatás okozta. Egy Szalkovits Jakab nevű részeges kórhelyi egyén, foglalkozására nézve asztalos, vasárnap ismét leitta magát és azzal fenyegette a városkapitányt, hogy felgyújtja Poprádot. És fenyegetését teljesítette is, felgyújtotta sognőjő házát bosszúlló s aztán belevetette magát a vihar által élesztett tűzbe. Mindazonáltal kimentették a tűzből és vásra verve kísérték a csendőrök Szepes-Szombatra. Utközben alig tudták megmenteni a nép dühétől. Az oltásnak az alezredesen kívül több előkelő egyén, így Andrásovits kuriai bíró, Nédai Ferencz színművész, dr. Vályi Béla stb., ugyszintén a tátra-fürdői fürdővendégek segédkeztek nagy buzgalommal. A kár 100,000 frtra tehető, ez a szám azonban bizonytalan, mert a házaknak csak egy része volt biztosítva és — mint emlíük — tömérdek gabona, ezenkül szarvasmarha és házi állatok égtek oda. A lakosság nagy nyomornak néz eléje.

— A kisdödös jubileuma. Fél száz éve annak, hogy Magyarországon létesült az első kisdödös. Az országos kisdödös-egyesület tehát teljes joggal jubileumra készül ez idén. A jubileum kapcsolatban az országos kisdödös-egyesület új épületének fölszerelésével,

ez évi október hó első napjaiban fog megtartani s arra az egyesület a királyt is meghívja. A rendező bizottság élén Berzeviczy Albert államtitkár áll s ugyanő fogja tartani az ünnepi beszédet. Alkalmi költeményt Komócsy József írt s P. Márkus Emilia a nemzeti színház tagja szavalja. P. Szathmáry Károly egyesületi titkár az intézet rövid történetét adja elő. Az épület alkalmas helyre márványtáblát helyez az egyesület s emlékkönyvet is ad ki.

— Kalakaua király, a havai fekete felség, a napokban nem volt oly vidám férfiú, mint mikor évek előtt egy bécsi kávéház hölgyeivel tánczolt. Mint Kalifornián át érkező táviratok jelentik, a Szendvics-szigetek lakói meg akarták trónjától fosztani s csak akkor békültek meg ismét, mikor Kalakaua ő felsége alkotmányosabb miniszteriumot adott nekik és maga is közeledett Thiers amaz elvéhez, mely szerint a király nem kormányoz, hanem csak uralkodik.

— Egy turnír viszontagságai. A rossz nyelvek azt állítják, hogy Mezőtúron szöröl-szóra megesett az alábbi tragikus história. Mivel a francia divat korlátlanul uralkodik a női közönség fölött, nem csoda, ha a turnír házagptól intézménye eljutott már Mezőtúrra is. Így történt, hogy a minapában Juliska kisasszonynak is kedve kerekedett egy ilyen bolondos francia ruhára. A mama meg is rendelte, a varróné el is készítette a divat minden megkívántatóságai szerint. Juliska kisasszonynak, a ki eddig csak egyszerű falusi ruhához volt szokva, nagy lett az öröme az új toalett látására. Felpróbálták, aztán a legközelebbi ünnepnapig eltették gondosan olyan helyre, a hol nem gyűrődhetett meg egyetlen fodra sem. Volt a Juliskaék vén házában egy nagy üres szobája. Az egyik sarkát éléskamárának rendezte be a háziasszonyi gondviselés, a többi része hivatás nélkül állott. Ez az üres szoba volt tehát hivatva arra, hogy kellő kegyelettel megőrizze a Juliska új toalettjét. Fölvirradt végre a várva-várt ünnepnap, a mikor az új ruha megkezdhetette szereplését. Fényes volt az, de nagyon rövid. Juliska boldogan nézett végig magán a tükörben, azután sietett be a vendégszobába a zongorához, mert ilyen toalettben jól nevelt kisasszony zongorázásnál közönségesebb dolgot nem is művelhet. Leült a zongorához, hogy rákezdhesse minél előbb a »Szűz imája«-t, ezt a közkedveltségű új melodiat. Nagy nehezen eljutott már a közepéig, a midőn egyszerre rémülve hallja, hogy a tornúr magasabb »c«-t ad ki, mint a zongora. Sikoltva ugrik föl s szalad a mamához. A feltűnést keltő »c« többször ismétlődik. Végre a családi tanács alaposabban konstatálását kívánta anyagi talánító jelenségnek. Hosszabb ideig sikertelenül folyt a kutatás. Végre a mama gondos keze Juliska főbúszkeségéhez, a turnírhöz ért, de csakhamar megdöbbenve vonult vissza. A turnírt halálra ítélték s a rögtön megejtett orvosi boncolás konstatálta a szörnyű valót: öt darab naiv egérfü reszkettette meg tenorjával a kis párisi épület boltozatát. Így tette tönkre Juliska kisasszony boldogságát egy éléskamarai egérsalád. Az új ruhát az izgatott kutatás tönkre tette s Juliska kisasszony azóta mindig melankolikussá lesz, mikor hallja a nótát, hogy:

„Turi vásár sátor nélkül.
Mit ér a lány turnér nélkül?“

— A czár mulatsága. Nagy öröm uralkodik most III. Sándorczár környezetében. A czár végre talált magának egy olyan mulatságot, a mely jótékonyan hat idegességére. Ez a mulatság a horgászat. Nem rég azt hallotta III. Sándor, hogy a gacsinai tóban a halak annyira elszaporodtak, hogy rendszeres halászáttal kell számukat kisebbiteni. Rögtön kijelentette a czár, hogy szabad óráiban halászni fog. Eleintén csak tréfára vette a dolgot, mely azonban rövid időn második szokásává vált. Fáradhatatlanul ott ül a parton, kezében a horog s lesi a jó szerencsőt. Mint minden szenvedélyes halász, rossz kedvű, ha kevés a zsákmány s annál nagyobb az öröme, mikor egy jókora fogást vihet haza. A mulatság annyira tetszik neki, hogy ősszel a tengerparton akar halászni s valószínűleg folytatja is a halászatot mindaddig, míg egyszer csak a horga ki nem fog valami nihilista bombát.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén, július 15-én.

Magyar aranyjárdék 6%	101.49
Magyar aranyjárdék 4%	87.80
Magy. papírbárdék 5%	151.25
Magyar vasúti kölcsön	97.—
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	127.—
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	115.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	104.25
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	104.25
Temes-bánati földteherm. kötvény	104.25
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	104.25
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.75
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	100.25
Magyar nyeménysorsjegy kölcsön	123.—
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	123.—
Osztrák járadék papírban	81.40
Osztrák járadék ezüstben	83.—
Osztrák járadék aranyban	113.—
1860. államsorsjegyek	136.50
Osztrák-magyar bankrészvény	890.—
Magyar hitelbank-részvény	286.75
Osztrák hitelintézet-részvény	282.10
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.92
20 frankos arany	10.02
Német bíróalmi márka	62.15
London (2 havi váltókért)	126.70
20 márka arany	12.40

Felelős szerkesztő:
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Ifj. Kovács Dániel.

Nyílt tér.)*

Szines és fekete selyem grenadinok méterenkint 95 krtól 9 frt 15 krig (10 különböző minőségben) szállit egyes öltönyre valdarabokban és végekben vámmmentesen a helyszinére G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelek 10 kr szállitási díjba kerülnek.

Nyersselyem (bast) ruhákat (egész selyem) 9 forint 80 krtól egész öltönyre való darabokban, ugyszintén nehezebb minőségben, legalább két öltöny vételénél, vámmmentesen a helyszinére szállit G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr portó kell.

*) Ezen cikkért felelősséget nem vállal a szerk.

En Csillag Anna



185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal melyet az általam foltaltat kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövekedést és erősíti a hajhórt, uraknál elősegít egy teljes erős szakkalmóvást, rövid ideig való használat után a hajnak valamint a szakkalmának természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvja korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponta a pénz előleges beküldése vagy postautánvétellel az egész világra.

CSILLAG és TÁRSA,
Budapest,
Király-utca 26.

4—20

Sz. 2836. tkkvi

1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy László Móni Csiki Józsefné végrehajtatónak ifj. Molnár János hagyatéka és Jancsó Anna végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Kézdi-Vásárhely város határában fekvő, a kézdivásárhely-kantai 296. sz. tjkvben foglalt 546/1. hr. sz. 12 frt, a 800. sz. tjkvben foglalt 1593/4. hr. sz. 75 frt, a 799. sz. tjkvben foglalt 1593/3. hr. sz. 150 frt becsértékű ingatlanokra, továbbá az 1188. sz. tjkvben foglalt 207. hr. sz. 7 frt, a 213. hr. sz. 9 frt, 217. hr. sz. 2 frt, 232. hr. sz. 15 frt, 2341. hr. sz. 8 frt, 3316. hr. sz. 96 frt becsértékű ingatlanoknak Jancsó Anna Molnár Jánosné egyhatod részben, Jancsó Sára Kovács Imrénét egyhatod részben és néhai Jancsó Rózália örököseit: Kovács Károlina, Anna, Imre, József és Lajos kiskorúakat egyhatod részben illető járandóságára, tekintettel az 1881.

évi LX. t.-cz. 163. §-ra, a fennebb ezenel megállapított kikiáltási árban az árverés azon feltétellel rendeltetik el, hogy az árverés által Jancsó Mózesné Benkő Sárának ezen háromhatodrészt járandóságra a végrehajtató követelését megelőző elsőbbséggel, e 4419 879. sz. alatti átadási végzés alapján bekebelezett haszonélvezeti joga nem érintetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi szeptember hó 7-ik napján délelőtt 9 órákor a kézdivásárhelyi kir. törvényszék telekkönyvi hatóság irattárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánat

pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság üléséből 1887. évi június hó 7-én.

Ponori Sándor,
elnök.
Vajna Vincze,
jegyző.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldolgozott gyógyszeres körrel melyiket használja betegsége ellen, az irjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Liposvára s kérésre a „Betegbarát” című röpiratot. E könyvecskében nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem betegségekről szóló jelentések is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziázer is elegendő arra, hogy meg a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elháríttassék. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez ökből egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecské segélyével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségbe nem kerül.

Huzás már Pénteken!

Kincsem sorsjegy á 1 frt 11 sorsjegy csak 10 frt

Főnyeremény készpénzben

50.000 frt

10.000 frt, 5000 frt 20% lev. | 4875 pénznyeremény.

Kincsem-sorsjegyek kaphatók:
a magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában Budapesten, váci-utca 6. sz.
Kézdi-Vásárhelyt Szabó Albert könyvnyomdájában.

18—

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)					(ind.)	11.31	12.49	
Botfalva	(érk. ind.)	4.16	7.47		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár	(érk. ind.)	4.44	8.08			(ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós	(érk. ind.)	5.02	8.24		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáca	(érk. ind.)	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	3.04	3.14	
Köpecz	(érk. ind.)	5.43	8.51			(ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva	(érk. ind.)	6.05	9.07		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos	(érk. ind.)	6.15	9.14			(ind.)	4.01	3.56	
Homoród	(érk. ind.)	6.36	9.30		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	(érk. ind.)	7.06	9.51			(ind.)	6.31	6.31	6.03
Bene	(érk. ind.)	7.28	10.04		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.00	11.00	9.13
Erked	(érk. ind.)	7.53	10.24			(ind.)	10.55	11.15	9.18
Héjasfalva	(érk. ind.)	8.18	10.39		Budapest	(érk. ind.)	7.45	10.00	2.15
	(érk. ind.)	8.52	10.03						
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.19	11.19						
Medgyes	(érk. ind.)	9.31	11.26						
	(érk. ind.)	10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.